

Arrest

nr. 340 016 van 23 januari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WALDMANN
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 6 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN *loco* advocaat J. WALDMANN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten. U bent geboren op [...] juni 1999 in Luanda. U bent christen en behoort tot de pinksterbeweging. U woonde samen met uw ouders en uw broer in de Palanca wijk in Luanda. Na uw middelbare studies volgde u twee jaar een opleiding HR en personeelszaken, u vervolledigde deze studie niet. U volgde nog een opleiding secretariaat, waarna u eind 2020 aan de slag ging bij de Muni Mando school in Luanda.

Nog voor u in de school startte, werd de eigenaar ziek waarna ene mijnheer P. eigenaar van de school werd. Hij had een hoge functie bij het leger en ook banden met de MPLA. Hij nam geen actieve rol in de leiding van de school op, maar kwam wel eens om de twee à drie maanden op inspectie.

Op 25 maart 2023 was mijnheer P. op school en hij vroeg u om hem een verslag te komen brengen. U wou hem het verslag brengen, maar u moest een lange tijd wachten voor hij beschikbaar was. Alle andere personeelsleden vertrokken naar huis. Toen hij u ontving bood hij u een glas water aan, u werd daarna onwel. U wou vertrekken maar hij hield u tegen waarna hij u verkrachtte. Hij zei u daarna dat niemand u zou geloven en dat indien u het toch aan iemand zou vertellen, hij uw ouders zou vermoorden. U sprak met niemand over wat er gebeurd was, ging terug aan het werk nadien en nam niemand in vertrouwen. De maanden daarop bleef mijnheer P. u wel berichten sturen alsof er niets aan de hand was, u reageerde niet op deze berichten. Op 29 juli 2023 was er op school een personeelsfeest waar ook mijnheer P. aanwezig was. U wou naar huis vertrekken en een taxi nemen, hij drong erop aan om u naar huis te brengen en u stemde uiteindelijk in. Hij bracht u niet naar huis maar reed naar een afgelegen plek, nl. Capolo I, waar hij u opnieuw verkrachtte in de wagen. U nam nadien een taxi naar uw huis, en vertelde alles aan uw moeder. U was in een zeer slechte staat en ging nadien niet meer terug werken. U besloot wegens de bedreigingen geen klacht neer te leggen bij de politie, u wist dat het niets zou uithalen.

Een tijd later kwamen er onbekende personen langs uw huis in Palanca, die het huis leken te controleren van buitenaf. Hierop beslisten uw ouders dat het beter zou zijn om te verhuizen. In september 2023 verhuisde u met uw familie naar de Bitá Tanque wijk, jullie brachten hiervan niemand op de hoogte. U bleef na de verhuis steeds berichten ontvangen van mijnheer P.. Hij wou dat u terug kwam werken op de school en bedreigde u ook regelmatig. U reageerde nooit op zijn berichten. In de Bitá Tanque werkte u een maand als magazijnier in een opslagplaats van plastic, maar u werd er zonder reden ontslagen. U denkt dat mijnheer P. verantwoordelijk was voor uw ontslag. Vanaf maart 2024 besloot uw vader dat het beter zou zijn dat u bij een vriend van hem zou gaan wonen, nl. Nzinga P. Luteto, voor uw eigen veiligheid. U kwam gedurende de negen maanden dat u bij hem verbleef niet buiten huis.

U verliet Angola op 11 november 2024. N. P. L., de vriend van uw vader, reisde met u mee naar België. U verklaart met een visum gereisd te hebben, dit werd allemaal geregeld door de vriend van uw vader. Op 12 november 2024 diende u een verzoek om internationale bescherming in België in. Sinds maart 2024 heeft u geen contact meer met uw familie in Angola.

Bij terugkeer naar Angola vreest u gedood te worden door mijnheer P..

Ter staving van uw verzoek legt u een kopie van uw geboorteakte voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

U haalt aan het slachtoffer te zijn geworden van bedreigingen en aanranding(en) gepleegd door een zekere P.. Volgende bemerkingsen dienen hierover aangehaald te worden.

1. Uw verklaringen over (het profiel van) mijnheer P. weten niet te overtuigen.

- U werkte van 2020 tot 2023 in de school waarvan hij eigenaar was, desondanks kan u erg weinig informatie over de man en zijn vermeende invloedrijke profiel geven. Het is nochtans vanwege deze persoon dat u met uw familie in september 2023 naar wijk 40 kilometer verder in Luanda verhuisde, en dat u verklaart 9 maanden niet buiten te zijn gekomen bij de vriend van uw vader totdat u Angola verliet in november 2024.

Van iemand die zoveel teweeg bracht bij uzelf en uw familie, die maakte dat jullie zich dermate bedreigd voelden, mag redelijkerwijze verwacht worden de persoon te kunnen duiden en schetsen. Immers, wanneer doorvragend blijkt dat u bijzonder weinig info over deze man kan geven.

- **Uw verklaringen over deze persoon zijn niet enkel ontoereikend – ze zijn ook niet altijd even consistent. Zo verklaarde u voor de DVZ op 6 mei 2025 dat hij een goede vriend was van de eigenaar van de school en dat hij iemand is die heel veel invloed heeft** (Zie vragenlijst CGVS in DVZ dossier, vraag 5). Tijdens uw onderhoud bij het CGVS op 10 juli 2025 verklaart u dan weer aanvankelijk dat hij een **generaal is van het leger**, dat hij een hogere graad had dan alleen generaal en dat hij ook een functie had bij de politie (CGVS, p. 17). Later tijdens het onderhoud verklaart u heel erg algemeen over hem dat **hij veel invloed heeft in de maatschappij, in de politie, in het leger** (CGVS, p. 27). U gevraagd of hij bij het leger of bij de politie zat, verklaart u dat hij bij het leger zat. U gevraagd hoe hij invloed heeft bij de politie verklaart u dat hij u zei dat hij collega politiemannen had. U gevraagd naar zijn taken bij het leger verklaart u er geen kennis van te hebben, maar dat hij soms een tijd wegging voor een missie. U gevraagd naar zijn maatschappelijke invloed verklaart u dat hij in een **hoge sociale klasse zat, veel geld heeft**. U voegt eraan toe dat slechte personen met veel geld in staat zijn van eender wat te kopen. U gevraagd of hij een bekend persoon was, verklaart u dat hij niet bekend was in de regio waar u woonde (CGVS, p. 28). **U kan met andere woorden bijzonder weinig vertellen over de verschillende rollen en functies die u deze persoon toedicht in het Angolese maatschappelijke leven. Bovendien wisselen uw verklaringen voortdurend en schieten ze alle kanten uit. U komt niet verder dan boude beweringen en hypothesen die u niet kan staven – niet aan de hand van overtuigende verklaringen, noch aan de hand van objectieve (materiële) bewijsstukken.**

- **Op de vraag naar zijn politieke connecties en invloed kan u evenmin veel vertellen.** U gevraagd of hij ergens anders wel bekend is – dan in uw eigen regio – antwoordt u bevestigend, u gevraagd waar dat is verklaart u dat u denkt dat **hij in het partijcomité macht heeft** (CGVS, p. 28). U gevraagd om dat uit te leggen verklaart u **dat hij van de MPLA is**, dat u denkt dat hij daar gekend is. U gevraagd waarom u denkt dat hij bij de MPLA is, verklaart u dat u het denkt omdat hij deel uitmaakt van het leger. U voegt toe dat hij altijd connecties had met partijleden volgens wat u kon waarnemen. U gevraagd hoe u kon observeren hoe hij connecties had met de MPLA herhaalt u dat hij van de MPLA is en connecties heeft. U gevraagd hoe u daarachter kwam, verklaart u dat het komt wegens de sociale netwerken die zeiden dat hij van MPLA was en ook door dat hij eens **een gesprek heeft gehad met de president van de republiek (Angola)** (CGVS, p. 28). **Doorheen uw verklaringen lijkt u een aantal zaken door elkaar te halen.** U gevraagd over zijn bekendheid begint u over zijn lidmaatschap bij de MPLA. Dit vermeende lidmaatschap is aanvankelijk enkel gebaseerd op uw eigen assumpties omdat hij bij het leger zou zitten. Later verklaart u dat ook de sociale media het zeiden (CGVS, p. 28), en dan voegt u terloops nog dat hij de president ontmoet zou hebben. Verder verklaart u dat die vermeende met de president zou hebben plaatsgevonden in 2017 of 2018. Dit is minstens twee jaar voor dat u mijnheer P. voor de eerste keer ontmoette. U zou de berichten pas gezien hebben in 2020 en u heeft deze berichten ook niet meer. Deze verklaringen zijn allesbehalve consistent en/of logisch. **Hoe verder het onderhoud vordert, hoe meer zaken u toevoegt en ook hoe verwarrender uw verklaringen worden.** Het CGVS heeft geen informatie terug kunnen vinden over een man met de naam P. A. J. A. die connecties zou hebben met het leger, de MPLA, of de Angolese president.

- **U kan in elk geval op geen enkel moment enig duidelijk zicht geven op de persoon die u bedreigd en aangevallen zou hebben: u komt niet verder dan te stellen dat hij (misschien) lid is van het Angolese leger, connecties heeft met politiediensten, en linken met de MPLA – zonder elk van deze linken ook maar een beetje te verduidelijken.**

Het feit dat u bij de DVZ niet aangaf dat uw vervolger connecties heeft bij de MPLA en met de president, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen alleen maar verder. De laattijdigheid waarmee u tijdens uw onderhoud bij het CGVS deze informatie vrijgaf, bestendigen voorgaande vaststelling. Er kan van uw verwacht worden dat u niet alleen consistent maar ook volledig en gedetailleerd bent vanaf het begin en doorheen heel uw relaas. Ook tijdens het onderhoud bij de DVZ draagt u verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van uw vluchtrelaas. U heeft dit nagelaten. Bijgevolg worden uw verklaringen betreffende het profiel van P. door het CGVS niet geloofwaardig bevonden – en kunnen ook vragen gesteld worden bij de door u geschetste vervolgingsfeiten zelf.

2. Verder overtuigen uw verklaringen over de bedreigingen zelf die u ontving van mijnheer P. evenmin.

- **Uit uw verklaringen blijkt duidelijk dat u op geen enkel moment de intentie toonde om bekend te maken wat mijnheer P. u aangedaan had. U nam geen contact op met de politie en contacteerde evenmin andere organisaties** (CGVS, p. 29 -30). U verklaarde over hem uitdrukkelijk dat hij in staat was om iedereen om te kopen en dat hij ook connecties had bij de politie (CGVS, p. 27). U maakt met andere woorden niet aannemelijk waarom hij in u een bedreiging zou zien. Buiten onbeantwoorde telefoons en berichten van

mijnheer P., hadden noch u, noch iemand van uw familieleden rechtstreeks contact met hem sinds juli 2023. U verliet Angola in november 2024 (CGVS, p. 11), dat is een jaar en vier maanden later.

- **Wat er na de beweerde feiten gebeurd zou zijn, kan u evenmin hard maken, en is alweer gestoeld op hypothesen.** Zo is er geen enkele indicatie waaruit blijkt dat mijnheer P. na uw vertrek uit de Palanca wijk, wist waar u was. U verklaart wel dat hij in Palanca mannen naar uw huis stuurde en dat hij via hen wist dat u verhuisd was naar Bitá Tanque maar dit is niet meer dan een blote bewering (CGVS, p. 32-33). Ook uw vermoeden dat hij u liet ontslaan in het bedrijf waar u werkte toen u in Bitá Tanque woonde kan u niet hard maken. Op de vraag of er aanwijzingen waren om dat te denken antwoordde u uitdrukkelijk dat u geen concrete bewijzen had (CGVS, p. 20). U verklaarde dat uw vader omwille van de aanhoudende telefonische bedreigingen en uw ontslag besliste dat het beter was dat u bij een vriend van hem zou gaan wonen en dat u Angola zou verlaten (CGVS, p. 33). U gevraagd of u overwoog om van (telefoon)nummer te veranderen, verklaart u dat u er wel aan gedacht heeft maar dat u het geld niet had om de telefoon en de simkaart te vervangen (CGVS, p. 32). Indien u enkel nog telefonisch door mijnheer P. gecontacteerd werd zonder dat hij wist waar u zich bevond, lijkt dit een minder kostelijke optie dan opnieuw te verhuizen en daarna Angola te verlaten. Indien mijnheer P. er niet in geslaagd was om u te lokaliseren na uw verhuis naar Bitá Tanque in september 2023, lijkt het buitenproportioneel dat u na uw ontslag bij het plasticbedrijf 9 maanden onder zou duiken bij de vriend van uw vader om dan het land te verlaten.

- U geeft geen aannemelijke aanleiding om te beslissen dat u uw land moest verlaten. U woonde in de Bitá Tanque wijk van september 2023 tot en met maart 2024, daar ondervond u buiten uw ontslag geen noemenswaardige problemen. Van maart 2024 tot en met november 2024 verbleef u bij N. P. L., in de Kimbango wijk. Ook gedurende deze periode ondervond u geen noemenswaardige problemen, ook de bedreigingen van mijnheer P. hielden op want u vernietigde uw simkaart en veranderde van telefoon (CGVS, p. 25). **U verbleef een jaar en vier maanden in Angola zonder noemenswaardige problemen, en toch besliste u om het land te verlaten. Wat u verklaart over de bedreigingen die u ontving, alsook uw eigen reactie en die van uw familie daarop, wordt door het CGVS niet aannemelijk geacht.**

3. Wat betreft het door u beweerde ondergane seksueel geweld dat u doorheen uw verklaringen aanhaalde, nl. twee verkrachtingen door P., dient opgemerkt te worden dat het CGVS om evidente redenen eventueel begrip kan opbrengen voor het feit dat het niet evident is zulke gebeurtenis(sen) aan te tonen. Waar het CGVS wel uitspraak over doet, is de vraag of deze gebeurtenissen zich voorgedaan hebben in de omstandigheden en context die u schetst. **Gezien de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen over de identiteit en het profiel van de dader, kan het CGVS in ieder geval geen geloof hechten aan de door u geschetste context waarin deze feiten zich zouden hebben voorgedaan.** U vreest zelf vermoord te worden door de vermeende dader van deze feiten, en u vreest dat hij ook uw familie zou vermoorden. U gaf aan dat u sinds maart 2024 geen contact meer heeft met uw familie. Zowel bij de DVZ als bij het CGVS gaf u aan dat u ook vreest voor uw familie. Indien dit effectief het geval zou zijn, zou van u verwacht worden dat u op z'n minst geprobeerd heeft om met uw familie in contact te komen. U verklaart hierover dat u er niet in slaagt om hun vroegere nummers te bellen, en dat uw beide ouders geen sociale media hebben omdat ze analfabeet zijn. Zelfs indien dat het geval zou zijn, zou van u verwacht kunnen worden dat u hen op andere manieren of via andere familieleden of kennissen zou hebben kunnen contacteren. Ook indien het niet zou lukken om contact met hen te krijgen, zou wel van u verwacht worden dat u alles in het mogelijke gesteld zou hebben om informatie te verkrijgen over hun huidige situatie. U laat dit nergens blijken. Hieruit zijn twee mogelijke conclusies te trekken.

De eerste is dat u niet geïnteresseerd bent in de situatie van uw ouders, dit zou de vrees die u voor hen beweert te hebben grondig relativeren. De tweede mogelijke conclusie is dat u geen zicht geeft op de contacten die u nog heeft met uw familieleden in Angola. Beide ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

4. Verder dient nog opgemerkt te worden dat u verklaart met een visum en een paspoort gereisd te hebben, maar dat dit nergens uit uw administratieve dossier blijkt. U zou nooit op een ambassade geweest zijn, u verklaart dat dit allemaal geregeld werd door de vriend van uw vader. Het is echter niet mogelijk om een visum te bekomen, zonder dat u zelf in persoon met uw paspoort op een ambassade een aanvraag indient. Indien u met een paspoort met daarin een visum gereisd zou zijn, laat u het na om dit voor te leggen. U verklaart hierover dat de vriend van uw vader die met u meer reisde uw paspoort ingehouden zou hebben, dit is niet meer dan een blote bewering. Het CGVS concludeert dat u het nalaat om uw paspoort en reisdocumenten voor te leggen, hiermee **stelt zich ook de vraag in welke mate u eerlijk bent geweest over uw afgelegde reisweg.**

Bovenstaande vaststellingen leiden het CGVS tot de conclusie dat geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over de context en omstandigheden van uw problemen in uw land van herkomst.

U geeft bijgevolg ook geen zicht geeft op deze problemen zelf. Zo kan u weinig tot niets vertellen over de spilfiguur in uw relaas, stoelt uw verhaal vooral op veronderstellingen en boude beweringen – die u op geen enkele manier kan hard maken, noch via verklaringen noch via enig materieel bewijs, en geeft evenmin een duidelijk zicht op de door u afgelegde reisweg.

Het document dat u voorlegde ter staving van uw verzoek kan aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. De echtheid van uw geboorteakte wordt in deze beslissing niet in twijfel getrokken, dit document heeft echter geen enkele bewijswaarde aangaande uw problemen in Angola.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

Verzoekster voert de volgende rechtsgronden aan: “manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 a van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikel 3 van het EVRM, artikel 4 van het handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, , 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 2 en 3 van de Wet dd. 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inclus de redelijkheids- en zorgvuldigheidsplicht en de samenwerkingsplicht”.

Verzoekster geeft een uiteenzetting inzake bewijslast en vluchtelingenrechtelijke begrippen en definities.

Inzake de toekenning van de vluchtelingenstatus en, ondergeschikt, de subsidiaire beschermingsstatus argumenteert verzoekster als volgt:

“30. Verzoekster volhardt in haar verklaringen en heeft gedurende het volledige verloop van haar verzoek om internationale bescherming steeds consistent en in detail verklaard over de feiten die haar ertoe hebben gebracht het land te verlaten.

31. Verzoekster werd slachtoffer van herhaald seksueel geweld en bedreigingen door P., een man met banden met het leger en de regeringspartij MPLA.

32. Na bedreigingen en stalking door deze persoon moest verzoekster met haar familie verschillende keren verhuizen binnen Luanda, en uiteindelijk het land verlaten uit vrees voor haar leven. Zij reisde naar België met de hulp van een vriend van haar vader.

33. In de bestreden beslissing wordt gesteld dat haar verklaringen niet geloofwaardig zouden zijn.

34. Echte dient er geoordeeld te worden da de bestreden beslissing onvoldoende en tegenstrijdige motieven bevat om de ongeloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen te staven.

35. Verwerende partij verwerpt haar relaas voornamelijk op basis van vermeende inconsistenties en het gebrek aan bewijsstukken, zonder rekening te houden met de psychologische impact van seksueel geweld op slachtoffers, de culturele en sociale context in Angola, waar meldingen van verkrachting door invloedrijke personen vaak onmogelijk zijn en het feit dat de verklaringen die verzoekster consistent herhaald heeft omtrent haar aanvaller en de omstandigheden.

36. Bovendien is er sprake van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de onderzoeksplicht overeenkomstig artikel 48/6, §1 Vreemdelingenwet).

37. Het CGVS heeft nagelaten rekening te houden met het kwetsbaar profiel van verzoekster als slachtoffer van seksueel geweld en het feit dat zij geen reële mogelijkheid had om klacht in te dienen in Angola wegens de macht en connecties van de dader.

38. De bestreden beslissing minimaliseert de ernst van de feiten en miskent de context van seksueel geweld tegen vrouwen in Angola, die door internationale bronnen uitgebreid is gedocumenteerd.

39. Volgens het US Department of State – Country Report on Human Rights Practices: Angola (2024): “Rape, including by security forces, remains widespread and underreported. Victims often refrain from filing complaints due to fear of retaliation and lack of confidence in police and judicial protection.”

En “Rape, including by members of the police and armed forces, is common and rarely investigated. Victims generally avoid identifying perpetrators or pursuing justice because of fear of reprisals and the widespread perception that powerful men are untouchable.

40. Ook het EASO Country Guidance: Angola (EUAA, 2023) bevestigt: “There is a widespread culture of impunity for sexual and gender-based violence, particularly when perpetrators have political or military connections. Access to justice is extremely limited for victims.”

41. Het CGVS negeert hiermee de structurele realiteit van straffeloosheid en angst voor represailles waarmee slachtoffers van seksueel geweld in Angola geconfronteerd worden.

42. Deze bronnen bevestigen dat verzoeksters verklaringen volledig plausibel zijn binnen de gekende context van structurele straffeloosheid, machtsmisbruik en angst voor represailles in Angola.
43. Het verwijt van het CGVS dat zij onvoldoende gegevens kon geven over de dader, is daarom in strijd met de internationale standaarden inzake beoordeling van geloofwaardigheid bij gendergerelateerde asielaanvragen.
44. Door verzoeksters verklaringen af te doen als “inconsistent” zonder deze context te betrekken, schendt het CGVS de motiveringsplicht en de individuele beoordeling vereist door artikel 4 van de Kwalificatierichtlijn 2011/95/EU.
45. Er dient dan ook vastgesteld te worden dat er een foutieve beoordeling is van de geloofwaardigheid.
46. Volgens de UNHCR Guidelines on International Protection No. 1: Gender-Related Persecution (2012): “Women who experience sexual violence perpetrated by powerful or politically connected men may have a well-founded fear of persecution, particularly where the State is unable or unwilling to provide protection.”
47. Het Amnesty International Report 2023/24 – Angola stelt bovendien dat: “Victims of gender-based violence face serious obstacles in accessing justice. Police often refuse to register complaints, especially when perpetrators are members of the military or political elite.”
48. Daarnaast rapporteert het Comité voor de Uitbanning van Discriminatie tegen Vrouwen (CEDAW) in zijn Concluding Observations on Angola (2022) dat: “The Committee remains concerned about the lack of investigations and prosecutions of gender-based violence cases, especially when the perpetrators are affiliated with law enforcement or political authorities.”
49. Het Human Rights Watch World Report 2024 – Angola stelt: “Gender-based violence remains pervasive. State mechanisms to protect victims are ineffective, particularly for women without political or social connections.”
50. Volgens het UNHCR Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status (2019 update): “An applicant’s testimony should be accepted if it is coherent and plausible and does not run counter to generally known facts. Minor inconsistencies should not be decisive.”
51. Het CGVS heeft nagelaten de kwetsbaarheid van verzoekster als vrouwelijk slachtoffer van seksueel geweld te erkennen, en geen maatregelen getroffen zoals voorzien in artikel 48/6, §3 Vw.
52. Door dit na te laten, werd het zorgvuldigheidsbeginsel en de onderzoeksplicht geschonden.
53. De vermeende inconsistenties waarop het CGVS zich baseert betreffen bijkomstige details en doen geen afbreuk aan de kern van verzoeksters relaas.
54. Verzoeksters verklaringen zijn coherent met:
- haar persoonlijke omstandigheden (jonge vrouw, zonder politieke macht of netwerk);
 - de beschreven omstandigheden van seksueel geweld in Angola;
 - en de landeninformatie die bevestigt dat slachtoffers geen bescherming vinden.
55. Het CGVS heeft haar verklaringen beoordeeld volgens een onredelijk hoge bewijsstandaard, in strijd met artikel 4, lid 5 van de Kwalificatierichtlijn.
56. Verzoekster benadrukt dat de door het CGVS aangehaalde elementen geen afbreuk doen aan de kern van haar relaas, dat plausibel, coherent en in overeenstemming is met de beschikbare landeninformatie.
57. De vermeende inconsistenties zijn eerder het gevolg zijn van traumatische ervaringen, niet van leugens of tegenstrijdigheden.
58. Er dient geconcludeerd te worden dat er een duidelijk risico op ernstige schade bij terugkeer is, meer bepaald een risico op seksueel geweld of wraak door de dader, risico op onmenselijke of vernederende behandeling wegens de sociale en economische situatie van alleenstaande vrouwen in Angola en het ontbreken van staatbescherming tegen dergelijke misdrijven.
59. Uit alle voorgaande elementen blijkt dus dat het CGVS haar onderzoek niet naar behoren heeft uitgevoerd, noch haar beslissing draagkrachtig in feite en in rechte heeft gemotiveerd. Dit vormt dusdanig een inbreuk op de beginselen van behoorlijk bestuur, inclusief de zorgvuldigheidsplicht en de plicht om rekening te houden met alle elementen, evenals aan artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991.
60. Het CGVS is dusdanig tekortgeschoten in de beginselen van behoorlijk bestuur, in haar onderzoeksplicht, haar zorgvuldigheids- en samenwerkingsplicht door het te hebben nagelaten rekening te houden met de actuele veiligheidssituatie in het land van herkomst in samenhang met het profiel van de verzoekende partij tegen artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet in.
61. De verzoekende partij komt in aanmerking voor de vluchtelingenstatus (artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet), minstens voor de subsidiaire bescherming (artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet).
62. Ondergeschikt hoort de bestreden beslissing te worden vernietigd en het dossier te worden teruggestuurd naar het CGVS voor verder onderzoek.”

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. De bestreden beslissing stelt: *“Verder dient nog opgemerkt te worden dat u verklaart met een visum en een paspoort gereisd te hebben, maar dat dit nergens uit uw administratieve dossier blijkt. U zou nooit op een ambassade geweest zijn, u verklaart dat dit allemaal geregeld werd door de vriend van uw vader. Het is echter niet mogelijk om een visum te bekomen, zonder dat u zelf in persoon met uw paspoort op een ambassade een aanvraag indient. Indien u met een paspoort met daarin een visum gereisd zou zijn, laat u het na om dit voor te leggen. U verklaart hierover dat de vriend van uw vader die met u meer reisde uw paspoort ingehouden zou hebben, dit is niet meer dan een blote bewering. Het CGVS concludeert dat u het nalaat om uw paspoort en reisdocumenten voor te leggen, hiermee **stelt zich ook de vraag in welke mate u eerlijk bent geweest over uw afgelegde reisweg.**”*

De asielinstanties mogen van een verzoekster om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over de identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indient.

Verzoekster voert geen verweer ten aanzien van de voorstaande motivering. Uit het ontbreken van informatie over de wijze waarop verzoekster een visum en paspoort bekam, alsook uit het feit dat ze wel een kopie van een geboorteakte kan voorleggen maar geen paspoort, blijkt dat verzoekster geen werkelijk zicht wil geven op de omstandigheden van haar reisroute en reisdocumentatie.

5. De bestreden beslissing motiveert omstandig dat wegens de volgende redenen geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters voorgehouden vluchtrelaas en vrees:

- verzoeksters verklaringen over (het profiel van) van P. overtuigen niet (i) verzoekster werkte van 2020 tot 2023 in de school waarvan P. eigenaar was, maar verzoekster kan nagenoeg geen nuttige informatie over P. en zijn voorgehouden invloedrijke profiel geven; hetgeen des meer klemmt omdat ze wegens P. moest verhuizen en aanvoert dat ze 9 maanden binnenbleef bij de vriend van haar vader totdat ze Angola verliet; (ii) verzoekster legde doorheen de procedure incoherente verklaringen af over P. door te stellen dat dat hij een

goede vriend was van de eigenaar van de school en dat hij iemand is die heel veel invloed heeft (vragenlijst CGVS, vraag 5), en ook te stellen dat een generaal is van het leger met hoge graad alsook dat hij een functie had bij de politie (CGVS, p. 17) met veel invloed in de maatschappij, in de politie, in het leger (CGVS, p. 27) zonder dit onderscheid in functies ook maar enigszins concreet te kunnen duiden, (iii) verzoekster houdt voor dat hij ook belangrijke politieke connecties en invloed heeft maar legt hierover verwarrende verklaringen af (CGVS, p. 28);

- verzoeksters verklaringen over de bedreigingen die ze zou hebben gehad zijn niet overtuigend: (i) verzoekster had nooit de intentie om het gedrag van P. te melden aan de politie of andere organisaties (CGVS, p. 29-30), (ii) behoudens onbeantwoorde telefoons en berichten van P., hadden noch verzoekster noch iemand van haar familieleden rechtstreeks contact met P. sinds juli 2023 én verliet verzoekster Angola slechts in november 2024 (CGVS, p. 11), (iii) verzoekster maakt niet aannemelijk dat het ontslag van haar werk in de Bitá Tanquewijk en haar navolgende plaatsen van verblijf ingegeven zijn wegens een vrees voor P.;

- verzoekster verbleef ongehinderd in de Bitá Tanquewijk van september 2023 tot en met maart 2024, en van maart 2024 tot en met november 2024 bij N. P. L., in de Kimbango wijk; hoewel ze geen bijzondere problemen of bedreigingen van P. ontving besliste ze alsnog om het land te verlaten.

- indien verzoekster al seksueel geweld zou hebben ondergaan, kan dit ingevolge de voorstaande vaststellingen niet zijn gebeurd in de context van de figuur P..

De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zij komt immers niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake P., het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen door de verwijzing naar voorgehouden kwetsbaar profiel als slachtoffer van seksueel geweld zonder dit met enig concreet element te onderbouwen, het poneren van een vrees voor vervolging op basis van algemene landeninformatie die geen betrekking heeft op haar persoon en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht.

Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot het door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde document (de kopie van een geboorteakte) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal dit stuk niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS